

ÎNGERUL ȘI DEMONUL

Petru Plătică

ÎNGERUL ȘI DEMONUL

Coboară un înger pe pământ
Și zice către lume:
-Voi ați uitat de Domnul Sfânt,
De jertfa lui, de fapte bune...

De mult din cer vedeam cu frică
Cum zi la zi păcătuiți,
Iar tot ce-i bun de voi se strică,
Ma-i așteptați iar, mântuiți?

Pe suflete aveți mânie,
Pe inimi rău și amărăciune,
Nu știți ce înseamnă omenie
Și ați uitat de rugăciune.

Iar ura, ciuda și nesațul,
V-au desfrânat și v-au chiorît.
Voi ați uitat ce înseamnă viața,
De aceea eu am coborât.

Treziți-vă! Nu vă distrugeți!
Nu vă lăsați conduși de fiară!
În Rai cu ea n-o să ajungeți!
Iar necuratul o să piară!

-Nu-l ascultați! țipa satana,
Cu mine viața-i o minune.
El duce o normă antiumană,
Nu-l ascultați, o dragă lume!

Iar îngerul mâna ridică
Și cu o rază îl lovește,
Și lucifer cu zgomot pică,
Iar lumea toată se trezește.

-Iartă-ne o Doamne, te rugăm,
Că am intrat cu toții în păcate.
În fața ta cu jenă ne-nchinăm,
Și miluiește-ne, dacă se poate.

Petru Plătică